

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษามันมิได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่แสดงถึงความมีเอกลักษณ์ และมีอิทธิพลของชาติ อันเป็นที่ปรารถนาและภูมิใจของคนทุกคน วอลคอตต์ (Walcott) โลกกล่าวว่า "ภาษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดการศึกษาระหว่างคนทั่ว ๆ ไป ในการเผยแพร่ความรู้ต่างๆที่ใคร่มาให้กว้างออกไปเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ" กิตยวัตติ์ บุญเรือ โคอิอธิบายความสำคัญของภาษาวาว่า "ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยในการถ่ายทอดและสื่อความคิด ความรู้สึก หัตถ์หัตถ์ ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆในผู้อื่นรับได้ เข้าใจได้ และ เกิดความคิด ความรู้สึก รวบรวมทั้งหัตถ์หัตถ์ที่ใกล้เคียงกันได้" ^๒ และในการดำเนินชีวิตของคนทั่วไปในสังคม ว่าต้องใ้ภาษาในการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยน และนำบุคคลความที่เห็น เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี อันจะนำไปสู่ความ

ทางสังคม ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาการ

1 Fred G. Walcott, "Language and It's Function in Life," in Children and Language Arts. (Englewood, New Jersey : Prentice - Hall, 1955), p.41.

^๒ กิตยวัตติ์ บุญเรือ, "กลุ่มหัตถ์หัตถ์ : ภาษาไทย", หลักสูตรประถมศึกษา ศึกษา ๒๕๑๐ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ, (กรุงเทพมหานคร : สยามวอลชน, ๒๕๑๐), หน้า ๓๕.

ผู้ประพันธ์ นาคกรทรรพ โลกกล่าวว่ "ในฐานะที่ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ความสำคัญของภาษาไทยย่อมมีมากที่สุด เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจคนทั้งชาติ และเป็นเครื่องมือในการสื่อสารการติดต่อระหว่างคนไทยด้วยกัน"

การเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ ได้กำหนดเวลาเรียนภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ไปถึง ๑๑๕๐ คาบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ชั้นละ ๖๐๐ คาบ จากเวลาทั้งหมด ๓,๐๐๐ คาบ เวลาที่เหลือ ซึ่งคิดเป็นเวลาเรียนปีละ ๒๐๐ วัน ภาษาไทยนั้นเป็นวิชาที่กระจำต้องอาศัยการฝึกฝน ถ้านักเรียนไม่สามารถปรับหัวทางภาษาได้ก็พวกนี้เป็นเหตุให้เกิดล้มเหลวที่ต่างจากการเรียนก็ไม่เป็นที่น่าพอใจ

ในกระบวนการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ กล่าวคือถ้านักเรียนอ่อนในวิชาภาษาไทย ก็จะทำให้วิชาอื่นๆอ่อนตามไปด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของ มาคินี นิม เสมอ หมายความว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ"

ผู้ประพันธ์ นาคกรทรรพ, บันทึกการค้นคว้าภาษาไทย, (พระนคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๑๔), หน้า ๑.

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, คู่มือการอบรม เรื่องการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, กลางทหารราบ ๒๕๒๑), หน้า ๖๕.

^๓ มาคินี นิม เสมอ "การมีกษายลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มัธยมศึกษาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๑๔), หน้า ๒.

ประเทศไทยได้ใช้ภาษาไทยภาคกลางเป็นภาษามาตรฐานในการสื่อสาร เป็นทางราชการ จึงทำให้มีปัญหามากมายว่าคนไทยที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในภาคกลาง และใช้ภาษาของตนเอง เป็นภาษาแรกหรือภาษาแม่ จึงทำให้สำเนียง การพูดจึงผิดเพี้ยนไปจากภาษาที่พูดกันอยู่ในภาคกลาง เมื่อจะต้องพูดภาษาของ ภาคกลาง จะทำให้เกิดปัญหาในการใช้ภาษาขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ นักเรียนในระยะเริ่มเรียน ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติพบว่า "อุปสรรค ในการใช้ภาษากลางของเด็กในเขตการศึกษา ๒ ๘ ๑๐ และ ๑๑ พบว่ามี ปัญหาเกี่ยวกับภาษาพื้นเมืองมาก" ^๑ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยประสิทธิภาพ ของโรงเรียนประถมศึกษาว่า "ภาษาถิ่นของชุมชนที่มานักเรียนตั้งอยู่ ก็มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" ^๒

จากเอกสารการวิจัยของกรมสามัญศึกษา เรื่องการวิจัยผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เมื่อเทียบกับหลักสูตร พบว่า การที่ นักเรียนในต่างจังหวัดต่างๆทำคะแนนได้น้อยกว่ากันในด้านนี้ อาจจะเป็นปัญหา ทางด้านภาษา กล่าวคือ เด็กในจังหวัดนครศรีธรรมราช ลำปาง สุรินทร์ ไม่เข้าใจ ความหมายของคำที่ใช้ในแบบทดสอบ ซึ่งเป็นภาษาไทยภาคกลาง ^๓

^๑ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ความเสมอภาคของโอกาสทางการ ศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แบบเรียน, ๒๕๑๘), หน้า ๔๘.

^๒ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, สำนักนายกรัฐมนตรี้, รายงาน การสัมมนา การวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, ๒๕๒๐), หน้า ๘.

^๓ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, รายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เมื่อเทียบกับหลักสูตร, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๒๑), หน้า ๒๒๘.

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๑ ของ ๑๔ จังหวัดภาคใต้ โดยภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่สำคัญๆ ใน
ระดับสูงจำนวน ๙ จุดประสงค์ จากทั้งหมด ๑๑ จุดประสงค์ อีก ๔ จุดประสงค์
บรรลุได้ในระดับปานกลาง ซึ่งมีดังนี้ คือ การฟังเรื่องราวและจับใจความสำคัญ
การสนทนากับบุคคลต่างๆอย่างเป็นเรื่องเป็นราวและใช้คำพูดที่เหมาะสม การ
เล่าเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับตนเองและรายงานหน้าชั้น การอ่านในใจและจับใจ
ความสำคัญ

รัตนา ศิริพานิช ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางด้านภาษาไทย
ของนักเรียนในจังหวัดปัตตานี พบว่า " นักเรียนที่พูดภาษาไทยกลางมีความ
สามารถทางด้านวิชาการ คือ เลขคณิต เขียนไทย และอ่านไทย สูงกว่านักเรียน
ที่พูดภาษามลายู และนักเรียนที่พูดภาษาไทยกลางมีความเข้าใจในการฟังภาษาไทย
ดีกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูอย่างเด่นชัด"

จำนงค์ กาทอง ไก่ศึกษาปัญหาของเยาวชนไทยในอำเภอสุโขทัย โกลด
และทองถิ่นใกล้เคียง พบว่า " จำนวนเด็กไทยมุสลิมในทองถิ่นทั้งหมด การที่เด็ก
เรียนอ่อนก็เพราะพื้นฐานทางภาษาไทยไม่ดี ไม่คอยตั้งใจฟังครูอธิบาย ไม่มีหวัง

ประภัสสร กระมุก และคณะ, การสำรวจผลและปัญหาการใช้หลักสูตร
ประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้, (ปัตตานี :
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๒๑), หน้า ๖๑.

รัตนา ศิริพานิช, "ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชา-
การของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนคร
และพูดภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๐๗), หน้า ๖๔.

ในเรื่องการศึกษาต่อและในเรื่องอาชีพ ทำให้ขาดกำลังใจเพราะอิทธิพลทางศาสนา" ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารี ยังสกุล ซึ่งพบว่า "ภาษาที่พูดอยู่ที่บ้าน มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย"^๒

จากผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ทั่วประเทศ ของโครงการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ๒๕๒๕ พบว่า

- ความสามารถพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของเขตการศึกษา ๒ มีคะแนนเฉลี่ย ๑๔.๓๘ ซึ่งเมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศ ๑๕.๕๑
๑. จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน เขตที่มีคะแนนเฉลี่ยทางด้านภาษาไทยต่ำสุด ได้แก่ เขตการศึกษา ๑๑ ๑๐ และ ๙ ถัดขึ้นมาเป็นเขตการศึกษา ๒ และภาคใต้นั้นมีเขตการศึกษาเดียว คือ เขตการศึกษา ๒ ผู้เรียนมีความสามารถค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับเขตการศึกษานอื่นๆ^๓

^๑ จางงัก กาทอง, ปัญหาการศึกษาของเยาวชนไทยในอำเภอสุโขทัย โกลดและท้องถิ่นใกล้เคียง, (ศูนย์เอกสารแห่งประเทศไทย และโครงการวิจัยทิศทางศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๓), หน้า ๗๘.

^๒ อารี ยังสกุล, "อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมบางประการ ที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, ๒๕๑๔), หน้า ๖๘.

^๓ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, รายงานสรุปผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ทั่วประเทศ, (โครงการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา : สำนักงานนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๕), หน้า ๖

ฝ่ายจังหวัดภาคใต้มีผู้ไม่รู้อะไร ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้ จังหวัด
 ยะลา รอยละ ๕๕ จังหวัดปัตตานี รอยละ ๕๐.๘ และจังหวัดนราธิวาส
 รอยละ ๕๓ และจากการทดสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียน
 ในวิชาภาษาไทยทั่วประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งเป็นผลงานวิจัย
 ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา
 จากคะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน สามารถสรุปความสามารถพื้นฐาน
 ของนักเรียนในฝ่ายจังหวัดภาคใต้ ได้ดังนี้

จังหวัดยะลา	ลำดับที่ ๕๐	คะแนน เฉลี่ย ๑๕.๕๕
จังหวัดปัตตานี	ลำดับที่ ๕๑	คะแนน เฉลี่ย ๑๕.๑๕
จังหวัดนราธิวาส	ลำดับที่ ๕๒	คะแนน เฉลี่ย ๑๓.๑๕

สำนักงานเลขาธิการ เขต ๖ ยะลา, รายงานการประเมิน
 ประสิทธิภาพการดำเนินงาน เขต ๖, ๒๕๒๕ พ.ศ. ๒๕๒๐, (เอกสารอัสส่าเนา)
 ไม่เรียงหน้า

สำนักงานกฤษฎีกา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,
 รายงานสรุปผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ ๕ ทั่วประเทศ, (โครงการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา :
 สำนักงานกฤษฎีกา, ๒๕๒๕); หน้า ๑๕

สภาพทั่วไปในสามจังหวัดภาคใต้

จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส คือสามจังหวัดที่อยู่ที่ต่ำสุดของประเทศไทย มีพื้นที่รวมกันถึง ๑๑,๐๕๓ ตารางกิโลเมตร มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๑,๑๘๔,๐๗๖ คน โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๘๐ นับถือศาสนาอิสลาม และพูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน และพูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีสภาพทางสังคม วัฒนธรรม ภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณีต่างไปจากภาคอื่นๆของประเทศไทยเป็นอันมาก ดังนั้นสภาพของสามจังหวัดภาคใต้ จึงมีลักษณะพิเศษที่มีความเกี่ยวโยงกันหลายด้าน ดังนี้

ด้านการศึกษา

ประชาชนในสามจังหวัดภาคใต้ได้รับการศึกษาน้อยเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆของประเทศไทย กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ มีจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือถึงร้อยละ ๘๘ และจากสถิติปี พ.ศ. ๒๕๒๐ มีเด็กสอบตกซ้ำชั้นถึงร้อยละ ๓๓ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเด็กที่พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

^๑ กรมการปกครอง, กองปกครองหน้า, ทำเนียบท้องที่ พ.ศ. ๒๕๑๗ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวนทองถิ่น, ๒๕๑๘), ไม่เรียงหน้า.

^๒ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา, สถิติการศึกษาและสรุปผลการปฏิบัติงานทางการศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๑๘, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒, ๒๕๒๐), หน้า ๑๑.

^๓ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา, พัฒนาการศึกษาเขตการศึกษา ๒, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒, ๒๕๒๒), หน้า ๒.

^๔ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา, สถิติการศึกษาและสรุปผลการปฏิบัติงานทางการศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๒๑, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒, ๒๕๒๒), หน้า ๖.

ด้านภาษา

ภาษาของประชาชนในสามจังหวัดภาคใต้ที่พูดกันอย่างกว้างขวาง คือ ภาษามลายูท้องถิ่น ซึ่งจากการวิจัย พบว่า ประชาชนใช้ภาษามลายูในชีวิตประจำวันซึ่งสามารถแบ่งได้ ดังนี้ จังหวัดปัตตานีร้อยละ ๘๑.๘๘ จังหวัดนราธิวาสร้อยละ ๘๑.๐๑ และจังหวัดยะลาร้อยละ ๗๑.๗๕

จากการที่ประชาชนในสามจังหวัดภาคใต้เหล่านี้ ไม่นิยมพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ไทกลาวสรุปไว้ว่า

๑. ประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษามลายู ภาษามลายูจึงมีอิทธิพลเหนือภาษาไทย แม้ประชาชนที่เป็นไทยพุทธก็สามารถพูดภาษามลายูได้อีกด้วย ความจำเป็นในการสื่อสารจึงมีน้อย

๒. ในการติดต่อราชการประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูหรือลามา จึงเป็นเหตุให้ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของภาษาไทย

๑ คณะกรรมการปฏิบัติงานระดับจังหวัด โดยความสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, รายงานผลการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา จังหวัดปัตตานี, ๒๕๒๕, (ปัตตานี : สำนักงานศึกษานิเทศจังหวัด, ๒๕๒๖), หน้า ๓๓.

๒ คณะผู้ดำเนินการวิจัย โดยความสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, รายงานผลการวิจัย โครงการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา จังหวัดนราธิวาส ๒๕๒๕, (นราธิวาส : สำนักงานศึกษานิเทศจังหวัด, ๒๕๒๖), หน้า ๒๖.

๓ คณะทำงานวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดยะลา โดยความสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, รายงานผลการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดยะลา ๒๕๒๕, (ยะลา : สำนักงานศึกษานิเทศจังหวัด, ๒๕๒๖), หน้า ๒๖.

๓. เกิดความอาย ความจริงคนส่วนใหญ่พูดภาษาไทยได้บ้างแล้ว แต่เกรงจะพูดผิดจึงเกิดความอายไม่กล้าพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออยู่ในหมู่ชาวมุสลิมด้วยกัน

๔. ตำราทางศาสนาส่วนใหญ่เป็นภาษามลายู ในการสอนศาสนานิยมใช้ภาษามลายู เพราะสอดคล้องกับการพูด

ศาสนาสานา

ศาสนาที่คนนับถือมากที่สุดในสามจังหวัดภาคใต้ คือ ศาสนาอิสลาม จากสถิติปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ประชากรในจังหวัดยะลานั้นนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๖๐ จังหวัดปัตตานีร้อยละ ๗๘ และจังหวัดนราธิวาสร้อยละ ๘๐ ที่เหลือนับถือศาสนาอื่นๆ^๒ จำนวนนักเรียนในระดับประถมศึกษาในสามจังหวัดภาคใต้มีทั้งสิ้น ๑๘๘,๘๑๓ คน เป็นนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามถึง ๑๓๘,๘๒๐ คน^๓

^๑ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา, สถิติการศึกษาและสรุปผลการปฏิบัติงานทางการศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๑๘, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒, ๒๕๒๐), หน้า ๑๑

^๒ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ ยะลา, สถิติการศึกษาและสรุปผลการปฏิบัติงานทางการศึกษา ปีงบประมาณ ๒๕๒๔, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒, ๒๕๒๕), หน้า ๑๐๓.

^๓ ภักดิ์ฉวี เปรมโยธิน, "กระบวนการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับการแก้ปัญหาชนกลุ่มน้อยในภาคใต้", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๒๐), หน้า ๑๐๒.

ศาสนชเนยธรรมเนียมประเพณี

ชเนยธรรม เนียมประเพณีในชีวิตประจำวันของชาวมุสลิมอยู่ในขอบข่ายของศาสนาอิสลามแทบทั้งสิ้น เพราะศาสนาอิสลามได้กำหนดคัมภีร์ปฏิบัติต่างศาสนาและวิธีปฏิบัติให้กับผู้นับถือศาสนาอิสลามตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งจะคงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ชเนยธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมจึงเป็นเครื่องแสดงความเป็นพวกพ้องเดียวกัน เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวกลุ่มใหม่ให้ความผูกพันกันอย่างมั่นคง

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เข้มงวดไม่มีลักษณะที่อ่อนตัวหรือใจกว้าง ทำให้กลายเป็นชุมชนปิด ซึ่งก่อให้เกิดลักษณะสำคัญบางประการ คือ ทำให้ยากต่อการผสมผสานทางวัฒนธรรม จึงทำให้คนไทยที่พูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันกลายเป็นคนกะพรวกกับคนที่พูดภาษามลายู ความร่วมมือระหว่างกลุ่มหายไป ชาคความไว้วางใจกัน^๒ ประกอบกับไกลเคียงกับประเทศมาเลเซียซึ่งนับถือศาสนาอิสลามและมีวัฒนธรรมแตกต่างจากไทย ทำให้ชาวพื้นเมืองรับเอาวัฒนธรรมจากเพื่อนบ้านไกลเคียงมาปฏิบัติสืบทอดกันมา แต่กีฬาเหมือนกันที่เดียวไม่ เพียงแต่ควลงคั้งกันเท่านั้น^๓

^๑ จังหวัดนครราชสีมา, เอกสารประกอบการบรรยายสรุปจังหวัดนครราชสีมา ๒๕๑๖, (เอกสารอัดสำเนา), หน้า ๓๖.

^๒ สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒ บะลา, วัฒนธรรมและการศึกษา ๒, (บะลา) สำนักงานศึกษาธิการ เขต ๒, ๒๕๒๒), หน้า ๒.

^๓ ภัทลัน เปรมโยธิน, "กระบวนการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับการแก้ปัญหาชนกลุ่มน้อยในภาคใต้", หน้า ๑๐๖

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าสามจังหวัดภาคใต้อันประกอบด้วยจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นจังหวัดที่มีภาษาถิ่นเป็นของตนเอง ซึ่งผิดไปจากภาคอื่นๆของประเทศเป็นอย่างมาก จากการสำรวจของจิตต์ โชติอุทัย พบว่า

ประชาชนร้อยละ ๘๐ เป็นชาวมุสลิมพูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน เด็กในวัยเรียนพูดภาษาไทยไม่ได้มีจำนวนมากกวาร้อยละ ๒๐ การเรียนการสอนเป็นไปด้วยความยากลำบาก มีนักเรียนสอบตกซ้ำชั้นมาก และต้องขอกกลางคันก่อนที่จะจบการศึกษาภาคบังคับ ผู้ที่จบมีจำนวนน้อยและไม่มีโอกาสศึกษาต่อ อีกทั้งในชีวิตประจำวันโอกาสใช้ภาษากลางยังมีน้อยควยในที่สุดก็ไม่สามารถใช้ภาษาไทยกลางในการติดต่อสื่อสารกันได้

และจากสถิติการสอบตกซ้ำชั้นในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ปรากฏดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ร้อยละ ๒๔.๗๗ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ร้อยละ ๑๘.๘๖ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ร้อยละ ๑๗.๘๖ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ร้อยละ ๑๖.๖๘^๒

พิเชษฐ อนุกุล ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาไทยในชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา ปรากฏปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็กเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

จิตต์ โชติอุทัย, โครงการเปิดขยายชั้นเด็กเล็ก การฟื้นฟูรณทางภาษาก่อนการเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ สำหรับเด็กที่พูดภาษาไทยไม่ได้ ในเขตการศึกษา ๒, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการเขต ๒, ๒๕๒๒), หน้า ๒.

^๒ สำนักงานศึกษาธิการเขต ๒ ยะลา, รายงานการปฏิบัติงานและสถิติการศึกษาประจำปี ๒๕๒๔ เอกสารฉบับที่ ๑๐/๒๕๒๔, (ยะลา : สำนักงานศึกษาธิการเขต ๒, ๒๕๒๔), หน้า ๑๑๑.

๑. นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
๒. นักเรียนไม่มีแบบเรียนและเครื่องเรียนเพราะยากจน
๓. นักเรียนขาดเรียนเสมอ
๔. นักเรียนไม่ให้ความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนภาษาไทย
๕. นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาไทยน้อยเกินไป
๖. นักเรียนมีสุขภาพร่างกายไม่สมบูรณ์
๗. นักเรียนประมาท อายุ กลัว และถอมทน ทำให้เรียนภาษาไทยไม่ได้
๘. นักเรียนไม่ยอมออกเสียงหรือพูดภาษาไทย เพราะเชื่อว่าขัดกับหลักศาสนา
๙. นักเรียนคนอื่นๆหัวเราะเยาะเมื่อเพื่อนพูดภาษาไทย

จากการศึกษาปัญหาภาษาถิ่นที่เขามามีบทบาทในการเรียนของเด็ก ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษา ที่จะได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ให้ลุล่วงไปควยดี และเพื่อที่จะขจัดปัญหาเด็กสอบตกซ้ำชั้นและออกกลางคัน ซึ่งเป็นการสูญเสียไปทางการศึกษาอย่างมาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล เกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในสามจังหวัดภาคใต้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเหล่านี้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

พิเชฐ อุนกุล, "การศึกษาปัญหาและอุปสรรคการสอนภาษาไทยของครูชั้นเด็กเริ่มเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ในจังหวัดยะลา", (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๑๘), หน้า ๑๒๘.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อวิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา จากจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบประเมินผล ป.๐๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ในปีการศึกษา ๒๕๒๔

๒. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่สอนภาษาไทยโรงเรียนในเมือง นอกเมือง และในดินกันดาร ต่อปัจจัยที่มีผลถึงระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษาในเขตสามจังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

๒. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของครูที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ โรงเรียนในเมือง โรงเรียนนอกเมือง และโรงเรียนในดินกันดาร

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์จากแบบประเมินผล ป.๐๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๔ ในปีการศึกษา ๒๕๒๔ และศึกษาความคิดเห็นของครูต่อปัจจัยที่มีผลกระทบบต่อระดับผลสัมฤทธิ์คานตัวนักเรียน ครู ผู้บริหาร หลักสูตร วิธีสอน กิจกรรม อุปกรณ์ การวัดผล และภาษาถิ่น ของครูที่สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนในเมือง นอกเมือง และในดินกันดาร ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยมีตัวอย่างประชากรนักเรียน ๖,๘๖๒ คน ครู ๒๖๔ คน จากนั้นได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาการอยละ ค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

คำจำกัดความ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง หมายถึง สาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของนักเรียน โดยประเมินจากจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบประเมินผล ป.๐๒

สามจังหวัดภาคใต้ หมายถึง จังหวัดที่อยู่ทางใต้สุดของประเทศไทย อันประกอบด้วยจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

โรงเรียนในเมือง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมือง

โรงเรียนนอกเมือง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบล และในเขตสุขาภิบาล

โรงเรียนในถิ่นก้นकार หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในถิ่นก้นकार มีการคมนาคมไปมาไม่สะดวก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

๑. ได้ทราบถึงระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในสามจังหวัดภาคใต้

๒. ได้ทราบถึงปัจจัยที่อาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในสามจังหวัดภาคใต้

๓. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ในการจัดการศึกษาและปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนในสามจังหวัดภาคใต้มากยิ่งขึ้น